

På kursus før du køber et dyr

Mickey Gjerris, lektor i bioetik ved Københavns Universitet, satser på viden om dyrene til børnene og målrettet undervisning til de voksne, før de anskaffer dyr til familien.

Af Anne-Sofie Holten

Kurser og "kørekort" til de forskellige kæledyr! Lyder det absurd? Mickey Gjerris, lektor på Københavns Universitet, foreslår en lovgivning om, at vi skal uddanne os til at kunne tage vare på et dyr, før vi køber et levende væsen. Han underviser kommende dyrlæger i etik og siger, at vi skal holde op med at købe kæledyr, vi ikke vil tage ansvar for.

- Min generation, os der er forældre i dag, vi tror meget, at dyr er legetøj, og jeg tror ikke, der er meget at gøre ved det, siger Mickey Gjerris. Jeg mener, vi skal have fat i børnene og lære dem, at dyr ikke er legetøj, og hvis man vil have dyr, skal man lære noget om dem. Akkurat som Dyrefondet gør med bogen "Dyrene er dine venner. Pas godt på dem." til skolebørnene. Senere er vi nærmest umulige at rokke. Så sidder vi fast i vores mønstre. Jeg opfatter mig selv

"Sandheden er jo, at hvis du vil påvirke nogen til at få forståelse for noget, så skal du gøre det, inden de er fyldt 15 år," siger Mickey Gjerris.

som tilhørende en "fortabt" generation. Jeg er 38 år og havde aldrig hørt ordet dyrevelfærd, før jeg blev 25 år og begyndte at læse om dyreetik. Det er ikke noget, jeg er blevet præsenteret for i skolen. Men man skulle tage fat i skolens biologiu-ndervisning og lære børn om dyr som levende væsener. Væsener vi står i et medfølelse forhold til, og væsener vi er forpligtet til at behandle ordentligt.

Den "glemte" kanin i buret

- Alle, der anskaffer sig dyr, skulle på et kursus inden. Ligesom for eksempel en jagtprøve, et kørekort, et dykkercertifikat. Køber du hund, skal hundetræning være obligatorisk.

Fordi vi som samfund er interesseret i, at dyret har det godt og ikke er farligt for os andre. Så hvis man går ud for at købe en leguan, så siger dyrehandleren: "Du skal lige først på kursus og have et stempel, og så gør jeg den klar til dig imens." De kurser kunne køres af dyreværnsforeninger eller andre. I dag lyder det i manges ører fuldstændigt sindssygt, at man skulle gøre sådan noget, men var det der, så ville det være helt naturligt efter kort tid. Man kunne begynde med at etablere frivillige kurser og så senere lovgive på området, når man havde gjort sig nogle erfaringer. Det ville være et sted at starte.

- Hos venner og bekendte har jeg ofte set den lille kanin, der sidder i et bur. Og ingen interesserer sig for den. Så spørger jeg mig, om de ikke kunne have sagt sig selv, at det var den vej, det ville gå! På den anden side så har jeg selv prøvet at købe marsvin til ungerne. Efter en uge gad de ikke se på dem mere. Så var det mig, der havde marsvin. Det endte heldigvis godt, fordi jeg fandt en voksen, der havde marsvin, som kunne overtage dem. Hvis man vil have et dyr, børnene kan forholde sig til, så mener jeg, at hunden er den bedste mulighed. Det er hundens natur at ville være sammen med os. De andre dyr er simpelthen for kedelige for børn.

